

A finn Autoverolaki szerint a három hónapot meg nem haladóan forgalomban lévő gépjárművek értéke nem csökken, e gépjárművek az új gépjárművek mintájára adóznak. A gépjármű értéke azonban értékesítéskor vagy forgalomba bocsátáskor azonnal csökken. Az EK 90. cikkbe ütközik, hogy a három hónapnál nem idősebb használt járművek az új járművek értékén adóznak. Az Autoverolaki azon szabályozása, hogy a három-hat hónapos használt járművekre olyan skálát alkalmaz, amely szerint a gépjármű értéke, ha a finn piacon nem található hasonló jármű, havonta 0,8 %-kal csökken, az EK 90. cikkbe ütközik, mivel e havi 0,8 %-os lineáris értékcsökkenési skálával nem biztosított, hogy a felszámított adó soha nem haladja meg a maradványadót, amely megjelenik a Finnországban már forgalomba bocsátott érintett gépjármű értékében.

(¹) HL L 347., 1. o.

(²) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i hatodik tanácsi irányelv, HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Cour de travail de Liège (Belgium) által 2008. január 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Mono Car Styling SA, felszámolás alatt kontra Dervis Odemis, Marc Bayard, Pietro Dimola, Danielle Marra, Youssef Belkaid, Marie-Christine Henri, Philippe Tistaert, Richard Toussaint, Alexandre Van Rutten, Francois Cristantielli, Khalid Zari, Isabelle Longaretti, Luigi Deiana, Vincent Hellinx, Chrisophe Novelli, Domenico Castronovo, Rachid Hitti, Alberto D'Errico, Marco Quaranta, Primo Pecci, Giuseppe Montaperto

(C-12/08. sz. ügy)

(2008/C 79/30)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de travail de Liège

Az alapeljárás felei

Felperes: Mono Car Styling SA, felszámolás alatt

Alperes: Dervis Odemis, Marc Bayard, Pietro Dimola, Danielle Marra, Youssef Belkaid, Marie-Christine Henri, Philippe Tistaert, Richard Toussaint, Alexandre Van Rutten, Francois Cristantielli, Khalid Zari, Isabelle Longaretti, Luigi Deiana, Vincent Hellinx, Chrisophe Novelli, Domenico Castronovo, Rachid Hitti, Alberto D'Errico, Marco Quaranta, Primo Pecci, Giuseppe Montaperto

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv (¹) 6. cikkét, amely a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy az irányelv szerinti kötelezettségek kikényszerítésére bírósági és/vagy igazgatási eljárások álljanak a munkavállalók képviselőinek és/vagy a munkavállalóknak a rendelkezésére”,

úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikkéhez hasonló nemzeti rendelkezés, mivel azt írja elő, hogy a munkavállaló csak akkor kifogásolhatja az információs és konzultációs eljárás betartását,

– ha arra hivatkozik, hogy a munkáltató nem teljesítette az ugyanezen törvény 66. cikke 1 §-ának második albekezdése szerinti feltételeket,

– és ha a munkavállalók képviselői az üzemi tanács keretében, ennek hiányában a szakszervezet képviselői vagy ennek hiányában azon munkavállalók, akiket tájékoztatni, illetve akikkel konzultálni kellene, a 66. cikk 1. §-ának második albekezdése szerinti egy vagy több feltétel teljesítésével kapcsolatos kifogásról értesítették a munkáltatót a 66. cikk 2. §-ának második albekezdésében előírt közzététel napjától számított harmincnapos határidőn belül,

– és ha az elbocsátott munkavállaló ajánlott postai küldeményként küldött levélben – [elbocsátásának napjától], vagy attól a naptól számított [harmincnapos határidőn belül], amikortól az elbocsátások csoportos létszámcsökkentésnek minősülnek – értesítette a munkáltatót arról, hogy vitatja az információs és konzultációs eljárás szabályszerűségét, és hogy a munkáltatónál történő továbbfoglalkoztatását kéri?

2. Amennyiben a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 6. cikkét úgy lehet értelmezni, hogy lehetőséget ad a tagállamnak arra, hogy a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikkéhez hasonló nemzeti rendelkezést fogadjon el, amely szerint az elbocsátott munkavállaló csak akkor kifogásolhatja az információs és konzultációs eljárás betartását, ha arra hivatkozik, hogy a munkáltató nem teljesítette az ugyanezen törvény 66. cikke 1. §-ának második albekezdése szerinti feltételeket, és ha a munkavállalók képviselői az üzemi tanács keretében, ennek hiányában a szakszervezet képviselői vagy ennek hiányában azon munkavállalók, akiket tájékoztatni, illetve akikkel konzultálni kellene, a 66. cikk 1. §-ának második albekezdése szerinti egy vagy több feltétel teljesítésével kapcsolatos kifogásról értesítették a munkáltatót a 66. cikk 2. §-ának második albekezdésében előírt közzététel napjától számított harmincnapos határidőn belül, valamint ha az elbocsátott munkavállaló ajánlott postai küldeményként küldött levélben –

elbocsátásának napjától, vagy attól a naptól számított harmincnapos határidőn belül, amikortól az elbocsátások csoportos létszámcsökkentésnek minősülnek – értesítette a munkáltatót arról, hogy vitatja az információs és konzultációs eljárás szabályszerűségét, és hogy a munkáltatónál történő továbbfoglalkoztatását kéri,

az ilyen rendszer összeegyeztethető-e az egyének alapvető jogaival, amelyek szerves részét képezik azon alapvető jogelveknek, amelyek betartását a közösségi bíróság biztosítja, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével?

3. A nemzeti bíróság, amely előtt a két magánfél – jelen esetben egy munkavállaló és volt munkáltatója – közötti jogvita folyamatban van, figyelmen kívül hagyhatja-e a közösségi irányelv rendelkezéseivel ellentétes belső jogi rendelkezést, mint amilyen a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikke, annak érdekében, hogy más – valamely közösségi irányelvet feltehetőleg helyesen átültető – belső jogi rendelkezések alkalmazását lehetővé tegye, mint amilyenek az 1976. január 21-i királyi rendelettel kötelezővé tett 1975. október 2-i 24. sz. kollektív munkaügyi megállapodás rendelkezései, azonban amelyeknek a tényleges alkalmazását a közösségi irányelv rendelkezéseivel ellentétes belső jogi rendelkezés, jelen esetben az 1998. február 13-i törvény 67. cikke, megakadályozza?

4. 1) Az 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 2. cikkét, nevezetesen annak (1), (2) és (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 66. cikkének 1. §-ához hasonló nemzeti rendelkezés, mivel előírja, hogy a munkáltatónak a csoportos létszámcsökkentés keretében fennálló kötelezettségeinek teljesítése vonatkozásában kizárólag azt kell bizonyítania, hogy teljesítette a következő feltételeket, azaz:

1. az üzemi tanács, ennek hiányában a szakszervezet képviselői vagy ennek hiányában a munkavállalók részére írásbeli jelentést készített, amelyben tájékoztatást ad a csoportos létszámcsökkentés végrehajtására irányuló szándékáról;
2. tudnia kell bizonyítani, hogy a csoportos létszámcsökkentés végrehajtására irányuló szándéka miatt összehívta az üzemi tanácsot, ennek hiányában összeült a szakszervezet képviselőivel vagy ennek hiányában a munkavállalókkal;
3. a munkavállalók képviselőinek az üzemi tanácsban, ennek hiányában a szakszervezet képviselőinek vagy ennek hiányában a munkavállalóknak lehetővé kellett tennie, hogy a tervezett csoportos létszámcsökkentéssel kapcsolatban kérdéseket tegyenek fel, valamint hogy érveket vagy ellenjavaslatokat fogalmazzanak meg e tárgyban;
4. a 3. pontban említett kérdéseket, érveket és ellenjavaslatokat meg kellett vizsgálnia, és azokra válaszolnia kellett.

- 2) Ugyanezen rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikkének második albekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, mivel előírja, hogy az elbocsátott munkavállaló kizárólag arra hivatkozással vitathatja az információs és konzultációs eljárás szabályainak betartását, hogy a munkáltató nem teljesítette a 66. cikk 1. §-ának második albekezdése szerinti feltételeket, amelyekre irányul az 1) pontban foglalt kérdés?

(¹) HL 1998 L 225., 16. o.

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-459/05. sz., MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. november 8-án hozott ítélete ellen az MPDV Mikrolab GmbH Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor által 2008. január 17-én benyújtott fellebbezés

(C-17/08. P. sz. ügy)

(2008/C 79/31)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (képviselő: W. Göpfert Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a magtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság elutasította a hozzá benyújtott kérelmeket,
- nyilvánítsa semmisnek a második fellebbezési tanács 2005. október 19-i R 1059/2004-2. sz. határozatát, és
- az alperest kötelezze a fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletében kifejtett, jogilag hibás értelmezésén alapul.